

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Karsten Hønge
Karsten.Honge@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 9. januar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 107 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Hønge (SF).

5. februar 2020

Spørgsmål nr. 107:

”Hvad vil det koste at hæve ydelserne i kontanthjælpssystemet så meget, at der ikke ville være tale om fattigdom efter den definition af fattigdom som Danmarks Statistik opererer med? Svaret bedes opdelt på integrationsydelse, andre ydelser til personer under 30 år (uddannelseshjælp, aktivitetshjælp) og andre ydelser til personer over 30 år.”

J.nr.

Svar:

Til besvarelsen af spørgsmål nr. 107, har jeg indhentet bidrag fra finansministeren, som oplyser følgende:

”Danmarks Statistik (DST) har i fravær af et officielt dansk fattigdomsmål udarbejdet tre fattigdomsindikatorer med henblik på at monitorere udviklingen i FN's verdensmål om at afskaffe fattigdom. De tre indikatorer er lav indkomst, relativ fattigdom og økonomisk sårbarhed, som er baseret på personers selvoplevede indtryk.

Målene skal fortolkes med forsigtighed og kan ikke entydigt fortolkes som egentlige fattigdomsmål. DST skriver eksempelvis i metodenotatet *Bag om relativ fattigdom (2018)* om fortolkningen af indikatoren for relativ fattigdom:

”Fattigdomsindikatoren skal ikke tolkes som et egentligt fattigdomsmål, der objektivt viser antallet af fattige personer i Danmark, men som en indikator på udviklingen i relativ fattigdom. En relativ fattigdomsgrænse vil altid hvile på antagelser, idet mange valg skal træffes, når man skal måle fattigdom. Antallet af fattige afhænger således af disse valg. Det er derfor vigtigt ikke at tolke for hårdt på selve antallet af fattige, som fattigdomsindikatoren viser.”

Det er ikke umiddelbart muligt at skønne over, hvor meget ydelserne skal hæves, for at der ikke er tale om fattigdom i Danmark efter de efterspurgte definitioner. Det skyldes for det første, at en stor del af personerne, som indikatorerne udpeger, ikke modtager de nævnte ydelser. Der er blandt andet tale om en stor gruppe af selvstændige.

For det andet kan indikatoren vedrørende økonomisk sårbarhed ikke genberegnes i et scenarium med et andet ydelsesniveau. Det skyldes, at indikatoren som nævnt er baseret på selvoplevede indtryk, og respondenterne har ikke svaret på, hvor høj ydelsen skal være for, at de ikke føler sig økonomisk sårbare.”

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard